

KOMÁROM és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és SZÉPIRODALMI HETILAP.

M megjelenik vasárnap reggel.		HIRDETÉSEKET		Szerkesztőség:	
Előfizetési ár:		jutányosan számítva a kiadóhivatal vesz fel.		= Pandató-utca 680. szám. =	
Helyben: Vidéken:		Apró hirdetések egyszeri közlése 10 szóig 30 fillér. —		Kiadóhivatal:	
Egész évre . . . 4 korona	Egész évre 5 K 20 fill.	Minden további szó 2 fillérrel több. — Nyilttéri közle-		"Pannonia" könyvkereskedés	
Fél évre . . . 2 "	Fél évre . . . 2 " 60 "	mények jutányos díjazás mellett közöltetnek.		Baross-utca 74. szám.	
Negyed évre . . . 1 "	Negyed évre 1 " 30 "			Kéziratokat nem adunk vissza.	
Egyes szám ára 12 fillér.					

II. évfolyam

1905. július hó 16.

29-ik szám.

A közzellem ébredése.

Megtört az átkos varázslat, a le-
taposott és leigázott önértet felszaba-
dult a minden emberi érzést meggya-
lázó szolgaság igája alól. Az ámitások
korszaka lejárt, a hazugságok ideje
letűnt. A haszon leső, csak önző érde-
keikért élő kufárok az igazság szent
templomából kiverte az öntudatra éb-
redt társadalom.

A nyomorult kóklerek játékaról és
a közélet komédiásainak szemfény-
vesztő mutatóványairól lehullott a lepel,
az ígéretekkel elkábitott és fenyegeté-
sekkel megfélemlített közönség, a mi-
kor az élősdiak serege a közélet terét
mint a sáskahad ellepte s határt nem
ismerő falánksággal vetette magát köz-
ügyeinkre, feleszmélt s a gonosz va-
rázslat fullasztó hatása alól felszaba-
dulva erejére lett.

A hosszú esztendőkön át hatal-
maskodó és diadalmaskodó megromlott
rendszer, a mely dusan tenyésztő me-
legágya volt a kapaszkodóknak és
öncsinálta nagyságoknak, most szem-
münk láttára omlik össze, és nyomában
a nemzeti felbuzdulás hatalmas áradata

hőmpölyög a magyar társadalmi élet
térsegei felett. Nagy nemzeti ideálok
lelkésítik a magyar embert s a közélet
szünetlen munkásai jobb jövő biztosí-
tékát nyújtó tartalommal töltik meg a
világtörténelmi hivatásra kiválasztott
nemzet életét.

Az az egészséges légáramlat, a
mely a magyar társadalom felett elvo-
nult, főséges erejével felrázta az elfá-
sult idegeket, felűdítette a tespedő
izmokokat s a közzellem szabad szár-
nyalásának tért nyitott.

A társadalom hatalmas ébredése,
a közügyek iránt való érdeklődés szinte
csodálatos erővel való megnyilatkozása
nemcsak meglepte az embereket, hanem
bizalmat öntött mindenikbe, a kiből
az elvekhez való szünetlen ragaszkodás
erős akaratát megőlni nem tudta
sem a hízélgés, sem a durva erőszak.

Az igazak lelkében ugyan a leg-
szentebb lét erejével élt a remény,
hogy el kell következnie annak az
időnek, a melyben a független szabad
gondolkodás nyílt tekintettel léphet ki
a síkra, a mikor az embernek nem
kell rejtegetnie legszentebb érzelmeit;
de hát olyan kevesen valának azok, a
kik szembe mertek volna szállni az ér-

dek szövetkezetek hatalmával s nyíltan
hirdetni merték volna lelkük meggyő-
ződését.

A közéleti erkölcstelenség valósá-
gos orgiát űlt s megmételtyezte egész
társadalmi életünket; a kihez közel
férközhetek a rendszer dicső hősei, azt
ugy behálózták, hogy tehetetlenül
vergődött karmaik között.

A gerincztelenek és puhányok
megszámlálhatlan sokasággá növeked-
tek; divattá lett az alázatos meghu-
nyászkodás, a görbeség erény számba
ment, az önértet megbocsáthatlan bűn.
A meghunyászkodás ellenben dicséret-
es dolog, azért meggörcnyedtek a de-
rekak, meggörcnyült a lélek, alázatos a
gondolat, odaadó az erkölcs és meg-
alkuvásra kész a lelkiismeret.

A pokol rossz szelleme űlte dia-
dalát a társadalom jó része felett.

Most is, a midőn az emberek már
feleszméltek a lelki és erköcsi nyomor-
úságnak pöffeszkedő alakjai még min-
dig ott settenkednek a közéletben s
meglapulva ugrásra készen leselkednek
a „forum“ körül, a honnan olyan csu-
ful lepottyogtak, hogy ismét karmaik
közé kerithessék az elvesztett konczot,
de már hiába próbálkoznak szembe

„KOMÁROM és VIDÉKE“ TÁRCZÁJA.

A SZINÉSZNŐ.

Irtá: Türr A. Viktor.

(Folytatás.)

Gyula nem bírta tovább fékezni felkor-
bácsoló indulatát s nem hallgathatta a kényes
megjegyzéseket, egy oly nőről, a kit ő any-
nyira szeretett, férfias önértete azt paran-
csolta, hogy lépjen védőül annak, ki őt vi-
szont szereti.

De a gróf, ugy látszik, jól „szemmel
tartotta“ a fiatal embert s így a legalkalma-
sabb pillanatban szólta meg.

— Lásza kedves barátom, mit mivel
ezeknél az embereknél a — bor... Tudom,
mint rokonnak fáj az önnek, ha egy nőről
ilyesmiket beszélni hall...

Gyula nem kevésbé volt meglepetve,
hogy a gróf így kitalálta gondolatát.

— De gróf úr tévedésben látszik lenni;
mert nem tudom, milyen rokont ért Elvira
alatt. —

— No, no, tisztelem minden férfiuban
a lovagiasságot, hanem ez már túlságos sze-
rénység, hogy ha elfogadjuk a dolgok való-
diságát...

— Gróf úr! Én semmit sem szoktam
eltagadni; engedje meg tehát, hogy kimond-
hassam, miszerint én azon nőt a milyen
végtelenül tisztelem, épp oly nagyon szere-
tem is, és így jogom van ahhoz, hogy min-
denkit, bárki legyen is az, ha kétes megjegy-
zéseket kockáztat: arczába vágjam vissza —
mondá a fiatal ember hevületen.

A grófnak egy villámszerű rángás ment
át egész testén, de azért mosolyogva felelt:

— Jól teszi, jól teszi kedves barátom,
hanem hátha meg nem érdemlik ezt a lova-
gias védelmezést...?

— Feledi uram! Hogy arról beszél, a
kit tán nem is ismer annyira, — mondá
Gyula.

A grófnak minden vére az arczába
szökött...

— Ebben már tévedünk egy kicsit —
jegyzé meg orrhangon.

— Tudja kedves barátom, Ixipylon
gróf mindenkit ismer annyira, hogy vélemé-
nyeit kockáztassa, s így azok iránt, kihez
inkább vonzódok, őszinte is lehetek, főleg,
ha azok is őszinték hozzám. Ön nagyon
szereti Elvirát. Azt megengedem; de hogy ő
nem viszonozza, azt is tudom; mert hát sa-

ját picziny ajkacsájáról volt szerencsém
hallani, hogy őnt csak mint távoli szegény
rokont és szerepmásolóját szokta fogadni.

Gyulát a gróf ezen szavai teljesen kép-
telenné tették a feleletre:

Eszébe jutott Elvira némelykori viselete,
eszébe a névtelen figyelmeztetések; de leg-
inkább sujtották az utóbbi szavak, mivel
kettejükön kívül azt senki sem tudhatta, hogy
néha-néha, ugy unalmas délutánonként egyes
kis monológokat Gyula leszokott írni Elvi-
rának.

Sápadtan és mereven állt az ifju a gróf
előtt, a ki ugylátszik észrevette a hatást, mert
ajkain ott űlt a győzedelmes mosoly.

— Uram — hebegte a szegény, rész-
ben lealázott ifju — becsületszavára állítja,
hogy ezt „ő“ mondta.

A gróf ugy tett, mintha sértené őt e
föltevés és büszke hangon válaszolta:

— Én csak jót véltem önnel tenni, az
által, hogy a leendő kellemetlenségeket kike-
rültessem, a mik közbe jöhettek volna, akarja,
hogy tanukkal bizonyítsam be?

Ez végleg megtörte az ifjut. Félőrlten
vette kalapját és csak ennyit mondott:

szállni a lüktető élet erejével, az örök igazság diadalának napját el nem homályosíthatják.

A közélet megújulásának jelenségeit látjuk városunk polgárságának körében is, a nemzeti lét nagy eszméi lelkesítik immár azokat is, a kik eddig bátortalanul, félénken merték csak meggyőződésüket követni, avagy visszavonultak a közügyekben való részvételtől, most a nemzeti nagyság eszményképének zászlóját lobogtatják.

A város független gondolkozású polgársága immár komolyan részt kíván venni közügyeink intézésében, erejét felismerve egyesíti azon cél érdekében, a melynek elérése által megvalósíthatja azokat az eszméket, a melyek mindnyájunk lelkét betöltik s a nép boldogulását, városunk minden rendű és rangú polgárának jólétét biztosítják.

Megelégedéssel és örömmel látjuk a polgárság öntudatra ébredését, mert hiszen csak akkor boldogulhat igazán, ha sorsának intézésébe maga is tevékenyen közreműködik. Azt tapasztaljuk, hogy még sem volt hiába való a mi munkánk s a mi buzdító szavaink szólalnak meg most a polgárság ajakán és itélete, mint a menydörej zugása rázza fel társadalmunkat.

Az elvekhez való szilárd ragaszkodásból és az eszmék győzedelmébe vetett hitből merítette a magyar társadalom azt az erőt, a mely ezt a nemzetet viszontagságos időkön keresztül, századokon át tartó küzdelmeken át megtartotta.

De csakis úgy állhat meg a magyar társadalom, ha annak minden tagja átérzi a nemzeti eszmék igazságát s ezen szent igazság diadaláért sikra száll.

A keserű tapasztalatok megtanítottak már bennünket, hogy a folyton

súlyosbodó gazdasági viszonyok, a lanyha ipari és kereskedelmi forgalom, a közterhek szertelen növekedése nem szűnik meg addig, a míg a polgárság sorsának intézésében tevékeny részt nem vesz. A társadalomra hárul a feladat, hogy egészséges eszmék befogadásával és tömörüléssel munkálkodjék mingenki közügyeink terén. Sopánkodással, örökös panasszal, félre állással eredményeket elérni, jobb jövőt teremteni nem lehet; de határozott, nyílt fellépéssel, a meggyőződés fegyvereivel a pokol kapuit megdönthetjük.

Legyen bátorság mindenkiben, hogy meggyőződésének nyíltan kifejezést adjon, a mikor a társadalom közös javának előmozdításáról van szó, elveit iparkodjék minden polgár érvényesíteni a társadalom és a közügy javára.

Itt az ideje, hogy polgárságunk komolyan gondolkozzék. A viszonyok fokozott tevékenységre sarkalják, csak meg kell érteni az idők intó szavát, hogy tisztázhassa a helyzetet, hiszen a közszellem ébredésével egészségesebb levegő, szabadabb légáramlat vesz körül bennünket.

—y.

Kibontakozás.

Iparosaink nagyobb megterhelhetése.

Ha a hajótörést szenvedett hajós a mentő csónakot előlki magától partot hiába keres, hanem elmerül a hullámokban. A komáromi iparosokat is körül vették a háborgó hullámok s újabb megterheletés fenyegeti.

Három év óta küzdenek a komáromi kerületi betegsegélyező pénztár bajaival, a pénztár is mindent elkövetett, hogy a kibontakozás útjait megtalálja, de révpartra jutni nem tudott. Időről időre megragadott minden alkalmat, hogy válságos helyzetéből kibontakozzék és megroncsolt hajóját megmentse,

de kedvező szelekre nem talált. A pénztár felett az adósságok tengerének hullámai csapkodnak, a mentő kezek pedig lehanyatlottak. Most azonban egyenesen a nagyobb erő vontató kötelére kerül. Ámde ennek nagy lesz az ára. Minthogy a kerületi pénztár válságos helyzetéből nem tudott kiemelkedni a kereskedelmi miniszter radikális eszközökhöz folyamodott, hogy lehetővé tegye a pénztár fenn tartását. Ha ugyanis a pénztár a f. évi július 23-án megtartandó rendkívüli közgyűlésen a járulék felemelése tárgyában határozatot nem hoz s kettőről háromra fel nem emeli illetve a *százalék felemelést megtagadja a közgyűlés, a pénztárnak hatósági kezelésbe vételét rendeli el a miniszter s a járulékokat fel fogja emelni.* Nagyon természetes, hogy akkor iparosaink a pénztár felett való rendelkezési jogukat is elvesztik. A járulék felemelésének megtagadásával tehát mit sem érnek el, sőt a pénztár autonóm jogát is feláldozzák.

A közgyűlésnek még ezuttal módjában áll, hogy önrendelkezési jogát megtartsa, a minnek értékét azt hisszük bővebben fejtegetnünk szükségtelen, — és e mellett segíthet a pénztár bajain is, ha azonban ezt elmulasztja önmaga idézi elő a következményeket, a melyek semmi esetre sem lesznek kedvezők iparosainkra.

Igaz, hogy senki sem fizet szívesen több tagdíjat, de a mikor arról van szó, hogy két rosszabb közül melyiket válassza valaki, az ésszerűség azt hozza magával, hogy a kevésbé rosszabbat, vagyis az előnyösebbet fogadja el. Ha a pénztár közgyűlésének tagjai egy évre emelik fel a járulékot egy százalékkal és önkormányzati jogukat is megőrzik ezzel, mindenesetre előnyösebb ez az iparosokra és a tagokra, mintha a hatóság emeli fel és önkormányzati jogaikat is elveszi, a tagjárulékok felemelését állandósítja, a mi kétségtelenül bekövetkezik és ettől nem szabadulhatnak meg. Hogy melyik mód előnyösebb, a felett vitatkozni nem lehet.

Az adósságoktól és hitelezőktől a pénztár a tagdíj felemelés megtagadásával meg

— Kösönöm gróf úr! Mondja meg barátainak, hogy nem fogok többé utjokban állani . . .

— Hol van Bérczey, — fogadták a visszatérő gróftól czimborái — hát nem jó pártját fogni Elvirának, a kiről csak, előbb mondta Felhősy, hogy százegy csókot kapott tőle egy fogadás alkalmával.

— Elment — mondta a gróf komoly arccal, hogy holnap jókor reggel küldhesse hozzátok — segédeit.

A vig czimboráknak, mintha erre a feleletre határtalan jókedvük alább szállott volna. Alighanem jobban szerették volna, ha gróf barátjuk más hírrel lepi meg őket.

A gróf önelégült mosolylyal hajtá fejét álomra, arról álmodván, mily kellemes perczeket fog majd tölteni Elvira oldala mellett.

Gyula pedig rettenetes harcot vívott szívével. Az a nő csalta meg őt, kit egész lelkével szeretett, a kiben úgy bízott, a kit teljes életére boldoggá akart tenni? Ma még kijátszotta volna — de lealázta, nevetségessé tette.

— Persze a grófi szerető egészen más, mint egy szegény hivatalnok — gondolta

magában — és én oh vak, mindezt nem láttam.

— De miért kérte becsületszavamat a gróf, hogy erről halgassak? Elmegyek Elvirához még egyszer, hátha valami cselszövény játszik az egész dologban! Ha megvallja, még talán megbocsáthatok — ha nem — annál jobb!

Rózsaszínű foulebe ül Elvira. Kis fejcskékét egyik kezébe tartva, épp arról gondolkodik, hol maradhatott Gyula. Tegnap egész nap nem látogatta meg.

— Tán csak nem beteg? és mint az őzike ugrott fel, megnyomván a csengettyűt. Róza, nem kerestt tegnap Bérczey ur?

— Senki sem volt itt!

Elvira egy halk sóhajt hallatott.

— Ha bárki keres — Bérczeyen kívül — nem vagyok itthon.

— És Ixipszilón gróf úr?

— Talán a gróf kerestt?

— Reggel óta már másodszer —

Akkor én épp most láttam harmadszor — a kit tán vár kedves Elvira.

— Ah, hogy megijesztett. Hiszen épp önt vártam, Gyula. Hol volt maga rossz.

Üljön csak ide mellém, hadd számoljak a szívével.

— Avval már magam is számoltam.

— Ugyan hogyan? Nem lenne velem szíves közölni — mondá Elvira, közelebb húzva székét az ifjuhoz.

Gyula keserűen mosolygott.

— Elvira, én holnap távozom.

— S messzire.

— Nagyon messzire.

— Gyula!

— Parancsára!

— Ön nem mond igazat.

— Elvira!

— Bocsásson meg Gyula, de ön soh' sem szokott ily hangon beszélni. Valami történt önnel. Miért nem őszinte hozzám.

— Nem lehet!

— S miért nem?

— Azt ön tudja legjobban.

— Gyula.

— Most tehát bucsuzom.

— Csak nem teszi!

— Kell tennem.

— De ha én nem engedem!

— Ugy is megtenném.

nem szabadul, azt képzelni sem lehet, hogy a gyógyszerész, orvos, kórház és egyéb hitelező a mikor jóhiszeműleg hitelezett egy erkölcsi és törvényen alapuló egyesületnek egy szép napon elveszti a követelését; egyszerűen beperli a pénztárt, ezzel azonban ismét csak a pénztár terhe növekedik, mert a perköltségeket is viselnie kell és a tagok szenvednek rövidséget. A hitelezők feltétlenül biztosítva vannak a tagjárulékok által, mert addig emeli a hatóság, míg ki nem kerül a követelés.

De hát nem jutott volna a pénztár ilyen helyzetbe, ha a közgyűlés tagjai komoly megfontolás tárgyává tették volna a pénztár ügyeit, és nem csak azon jelszó után indulnak, hogy „nem fizetünk többet”. Ez persze nagyon kényelmes volna és kedves is, könnyű követni is, de rendszerint megboszulja magát.

Vizsgáljuk meg csak az előttünk fekvő múlt évi pénztári zárszámadás alapján, hogy a tervezet szerint miként volna keresztül vihető a pénztár rendezése. A múlt évben volt a pénztárnak átlag 3963 tagja, a kiknek 2%-os járulékból befolyt 38952 K. 16 fillér ha 3%-al vettették ki a járulék e szerint a bevétel kitenne 53128 K. 24 fillért, a mi által 14176 kor. 08 fillér többlet állana elő. Tartozása volt a múlt évben a pénztárnak a tartalék alap kivételével 17102 K. 40 fill. a mire fedezetül rendelkezett 7804 K. 65 fill. melyet levonva, tényleg 9297 K. 75 fill. tartozása maradt fenn, a mi az 1%-al való tagjárulék felemeléséből eredő 14176 K. 8 fillérben nemcsak teljes fedezetet találna, hanem az adósság kielégítése után tartalékul elhelyezhető tőke gyanánt még 5878 K. 33 fillér maradna fenn és ezzel a pénztár válságos helyzetéből egy év alatt teljesen kiemelkednék.

Ámde a mint hatósági kezelésbe kerül a pénztár ennél jóval nagyobb teher hárul az iparosokra és munkásokra, mert nem csak egy évre emeltetik fel a járulék, hanem előre láthatólag magasabb százalékkal is, miután a

mintegy 22 ezer korona tartalék alap befizetésére is okvetlenül kötelezettek a tagok; míg ha autonóm joga áll fenn a pénztárnak a tartalék alap névlegesen szerepelhet. A hatóságnak a törvény szerint joga van ugyanis a tagjárulékokat 5%-ig felemelni a legkisebb segélyezéssel. Így tehát a hatóság, a végrehajtó hatalom birtokában megtalálja a módot a pénztár rendezésére és ezzel mindenestre élni is fog; ez azonban óriási terhet fog róni, a pénztári tagokra, a mi elől nincs azután menekvés.

Addig a pénztár kötelekéből, más pénztár kötelekébe való átlépés által a tagok semmi körülmények között sem vállalhatnak ki, míg a pénztár tartozásai kielégítve s a tartalék tőke befizetve nincs.

A közgyűlés tagjaira hárul tehát a felelősség, hogy az iparosok és munkások érdekeit megvédjék. Ha a közgyűlés egy évre 1%-al felemeli a tagjárulékokat lehetővé teszi a pénztárnak az önkormányzat keretében való rendezését, ellenben ha mereven megtagadja óriási terhet rak az iparosok és munkások vállára.

Két ut áll a közgyűlés előtt, az egyik rövidebben juttat a célhoz, a másik beláthatatlan és rögzös. Tessék választani! . . .

* *

Ellenállás a vármegyében.

A nemzeti ellenállás iránt megindult országos mozgalom Komárom vármegyét sem hagyta télenül, mint a nemzet ősi alkotmányának védbástyája áll őrt a válságos időkben. Miként megemlékeztünk róla, a vármegye három országgyűlési képviselője: Zichy Miklós gróf, Kálmán Rudolf és Vülághy Gyula értekezletre hívta össze a vármegye bizottsági tagjainak jó részét, hogy az alkotmányellenes és törvénybe ütköző kormányrendeletek végrehajtásának megakadályozása tárgyában egy rendkívüli közgyűlés összehívását előkészítsék. Az értekezlet kedden délután tartott meg

a vármegyeház termében, a hol a vármegye közéletének tekintélyes tagjai szép számban jelentek meg.

Az értekezlet elnökéül Zichy Miklós gróf, jegyzőjéül Kálmán Rudolf választották meg. Elnök ismertette az értekezlet célját megnyitotta az ülést s felkérte Kálmán Rudolfot indítványának előterjesztésére, a ki a következőkben tette meg előterjesztését:

Tekintetes Törvényhatósági Bizottság!

Az országgyűlés képviselő háza f. évi június 21-én tartott ülésén a Fejérváry Géza báró elnöke alatt kinevezett kormány iránt bizalmatlanságot szavazott és egyhangulag hozott határozatával alkotmányellenesnek jelentette ki e kormány hivatalban maradását; ugyancsak alkotmányellenesnek és a nemzeti akarat megnyilvánulása kijátszásának nyilatkozatván ki az országgyűlés elnapolását. A főrendiház ugyanazon napon tartott ülésén szintén bizalmatlanságot szavazott a kormánynak. A törvényhozás mindkét háza és így a legilletékesebb tényezők megállapították tehát hogy azon kormány mely mindezek dacára ma is az ország élén áll imparlamentáris, alkotmány- és törvényellenes.

Hazánk alkotmányának legfőbb biztosítéka közigazgatásunk azon szervezetében rejlik, mely szerint a kormány mint végrehajtó hatalom rendeleteinek végrehajtása önkormányzati joggal bíró törvényhatóságokra van bízva, mely törvényhatóságok fel vannak ruházva azon joggal, hogy az alkotmányellenes vagy törvénybe ütköző kormányrendeletek, de különösen az országgyűlés által meg nem szavazott adó tényleges behajtására vagy meg nem ajánlott ujonczok tényleges kiállítására vonatkozó végrehajtását megtagadhatják.

Az egész törvényhozás kifejezett akaratával szembe helyezkedő és a nemzetnek a képviselőház többségében megnyilvánított jogos és törvényes kívánságai meghiusítására vállalkozó ezen kormánnyal szemben hazafias kötelességként hárul a törvényhatóságokra a feladat, hogy a törvényben biztosított eme

- Hosszú vagy rövid időre?
- Nem tölem függ.
- Kitől?
- A körülményektől.
- S ez?
- Az időtől.
- Most már értem.
- Igen örülök.
- Egyet azonban még kérek.
- Parancsoljon.
- Ne utazzék holnap.
- Kegyed kedveért megteszem.
- Legyen holnap egész nap vendégem.
- Ezt nem ígérhetem.
- No de ha én hívom.
- Még így sem!

— Itt lesz Ixipsilon gróf, Nyél báró, Felhősy, beakarom az én Gyulámat mutatni ezeknek a „hő tisztelőknak.” Ugy-e eljősz Gyulám — mondá Elvira átölelve az ifju nyakát.

Gyula mintha kigyó csipte volna meg felszisszent e nevek hallatára.

— Ismerem már ezeket az embereket. Tegnapelőtt volt szerencsém velük együtt

ebédelni a gróf úr vendégszerető házában — mondá a fiatal ember, erősen a szép nő szemébe nézve.

— Ah, honnét ez az ismeretség?

— Ugy-e bizony, inkább érdekében állott volna, hogy ez sohase jött volna létre, mondá az ifju elhalványult ajakkal.

— De Gyula, mi lelte önt?

— Mi lelt? Semmi! éppen semmi — mondá az ifju az elfojtott fájdalom hangján, — mi is lehetne egy szegény távoli rokont, egy ügyefogyott szerepmásolót . . . Ah, te elhalványulsz, te reszketesz, kiált az ifju, megragadva a bámuló nőt; tehát igaz, mégis te mondád . . . Oh átkozott volt az óra, mikor szivembe vettem képedet, te ámitó színésznő, megkínzott szivem egész gyötrelme szálljon demoni fejedre, engem többé nem látsz, — mondá vadul a szerelmében megalázva hitt ifju és elrohant.

— Gyula, édes Gyulám, csak egy szóra. Elvirád, a te szerető Elvirád könyörög meghallgatásért — kiált a szép nő a távozó után, a ki azonban már messze volt és nem hallá az esdő szavakat.

Bárha látta volna a szép nőt, mint omol a kerevetre, mint zokog: bizonyosan megsajnálta volna az „ünnepezt színésznő” igaz és mély fájdalomát.

Nevesd ki, játszd ki csalfán, egy férfiu szerelmét, nem viseli azt fájdalmasabban mint egy halálos sebet, de ne alázd, alacsonyítsd azt: mert ekkor a szerelem gyűlöletté válik, amely sötétebb, mint a pokol tornáczai . . .

— Majd eljön holnap, vagy holnapután, ha nem, akkor én megyek érte — mondá a szerető nő; mert ha csakugyan szeret, nem fog hitelt adni a rágalmaknak.

— Ti pedig nyomorultak, a kik elég kegyetlenek voltatok boldogságomat ádáz kezekkel megzavarni, hogy rút céljaitoknak így szerezzétek meg az összetört szivet: háromszorosan jaj, mert amilyen kiirthatlan szerelmem az én Gyulám iránt, épp oly mértékben lakozik szivemben irántatok a gyűlölet. Nagyon borzasztóan tud pedig büntetni Elvira — mondá rettenetes arccal a szép nő . . .

(Vége következik.)

jogaikkal élve neki az ország ügyeinek vezetését lehetetlenné tegyék és alkotmányellenes vállalkozásának abban hagyására kényszerítsék. Ezekből kifolyólag indítványozom: mondja ki a tek. biz. közgyűlés határozatilag, hogy

1. a parlamenten kívül álló Fejérvári kormány iránt, melynek kineveztetése után első ténye volt, hogy magát az országgyűlés törvénytelen elnapoltatása által az ország alkotmányos ellenőrzése alól kivonja, bizalmatlansággal viseltetik, működése ellen tiltakozik és támogatásának megtagadását törvényes kötelességének ismeri.

2. Minthogy pedig a nevezeti kormány részére nemcsak hogy adók megszavazva és ujonczok megajánlva nincsenek, de sőt az országgyűlés képviselő házának fentidézett határozatával világosan kimondatott, hogy az a „közadók igénybe vételére feljogosítva nincs”, kimondatott az is, hogy a hadsereg állományának ujonczok helyett a póttartalékosok behívása által való kiegészítése, mint a törvényhozás ujoncz megajánlási jogát kijárású intézkedés, tilos és törvénytelen, az adóknak behajtását és az ujonczok kiállítását az 1880. évi XXI. tcz. 20. §. alapján megtagadja, de sőt a vármegye összes közegeit, valamint a hatósága alatt álló községek előjáróságait tiltja attól is, hogy az önkéntesen jelentkező adófizetők adóját átvegyék és az állampénztárba beszolgáltassák, továbbá, hogy a póttartalékosok fegyveres szolgálatra szóló behívóit kézbesítsék és a tényleges hadiszolgálatra önként jelentkező hadkötelesek besorozásánál bármily módon közreműködjenek.

3. Különösen kötelességévé teszi a vármegye közönsége, a vármegye alispánja és helyettesének, hogy a közvetlenül hozzájuk vagy a megye közönségéhez intézett összes kormányrendeleteket a törvényhatóság szempontjából a legszigorubb bírálat alá vegyék s amennyiben azok törvényessége ellen a legkisebb aggályai volnának, velük szemben az 1886. évi 21. tcz. 19. és 68. §§-ban lefektetett ellenállási jog gyakorlását el ne mulaszták és minden egyes ilyen esetben intézkedjenek arról, hogy a törvényhatóság azonnal rendkívüli közgyűlésre hívassék össze.

4. Bár teljes bizalommal viseltetik a törvényhatósági bizottság úgy a vármegye tisztikara mint a községi előjáróságok hazafias magatartása iránt s megvan győződve arról, hogy mindnyájan teljes erővel közre fognak működni, hogy a törvényhatóságoknak az alkotmány védelmében folytatott hazafias küzdelme hatékonyvá váljék és a vármegye régi jó hírneve csorbát ne szenvedjen, mindamellett a maga részéről is kötelességének ismeri kijelenteni, hogy amennyiben egyesek hazafias maguk tartásáért bármily sérelmet szenvednének vagy zaklatásnak volnának kitéve, a sérelmek orvoslását teljes erkölcsi elégtétel és anyagi kárpótlás nyújtását a vármegye becsületügyének tekinti.

5. Végül oly czélből, hogy a törvényhatósági bizottság a vármegye tisztikarával állandó összeköttetésben legyen egy bizottság kiküldését rendeli el, felhíván e bizottságot, hogy az alispán összehívására mindenkor összejutván, az eléje terjesztett ügyeket megvitattva a szükséghez képest közgyűlések összehívásáról intézkedjék és azokon javaslatait terjessze elő. E bizottságnak az alispán, főjegyző, árvaszéki elnök és a tisztí ügyész hivatalból tagjai.

Ezen határozat a vármegye hivatalos lapjában közzéteendő és a községeknek kihirdetés végett kiadandó.

Az értekezleten hevesebb vitát keltett Antal Gábor ref. püspök felszólalása, a ki a közhangulattal ellentétbe helyezkedve az indítvány ellen foglalt állást s azt vitatta, hogy igenis adózzunk és adjunk katonát, de ne a kormánynak hanem az országnak. Azt hisszük felesleges volna vitatkozni Antal Gábor felszólalása felett, miután az események már a legegyszerűbb ember előtt is ismertek, legfeljebb azon lehet csodálkozni, hogy a nemzeti ellentállás őt még ma is érintetlenül hagyta.

De hát Thaly Ferencz bizottsági tag erős és megdönthetetlen évekkel, a törvényből mutatta ki a nemzeti ellenállás jogosultságát s bizonyította be Antal Gábor felfogásának tarthatatlanságát; egyben az előadó indítványát még azzal kérte kiegészíteni, hogy a vármegye lakossága világosítsák fel az iránt, hogy az adózás megtagadásával kár ne érje, tehát az adóra szánt összegeket tegye takarékpénztárba. Thaly Ferencz beszédét az értekezlet nagy tetszéssel és helyesléssel kísérte.

Thaly Ferencz és Csetke Béla felszólalásai után az értekezlet az előadó indítványát Thaly kiegészítésével egyhangulag elfogadta s elhatározta, hogy a vármegye főispánját egy rendkívüli közgyűlés összehívása iránt megkeresi.

A rendkívüli közgyűlés határidejéről *Julius 24-ére* állapítottatott meg s ezzel az értekezlet véget ért.

H i r e k.

— **Apponyi Albert gróf Komáromban.** Ünnepe lesz a holnapi vasárnapi nap városunk minden hazafiasan érző és függetlenül gondolkozó polgárának. Szeretettel, hazafias örömmel készül fogadni *Apponyi* Albert gróft az országos függetlenségi párt egyik nagy vezérét, a ki nemcsak a hazában, hanem az úvilágban is dicsőség utait járta meg s a ki hatalmas szavával ébresztgeti a még szunyadozó nemzeti érzést. Most eljön hozzánk, hogy közreműködjék a komáromi függetlenségi párt megalakulásán és szervezkedésében részt vegyon. Apponyi Albert gróf holnap, vasárnap délelőtt 3/4 12 órakor Győr felől érkezik meg az új-szónyi pályaudvaron, a hol a Budapest felől érkező Batthyányi Tivadar gróf, Buza Barna, Eitner Zsigmond, Hentaller Lajos, Hilbert Károly, Kálmán Rudolf, Kun Árpád, Lähne Hugó, Nagy Sándor Papp Zoltán, Szathmári Mór, Világhy Gyula, Zichy Miklós gróf, Zichy Vladimir gróf csatlakoznak hozzá. Az előkelő vendégeket a Függetlenségi kör ünnepélyesen fogadja az állomásnál, s tiszteletükre a bandérium is kivonul. A fogadtatás után a vendégek és a fogadó küldöttség a Magyar király vendéglőbe vonul, hol 1/2 1 órakor társas ebéd lesz. A fogadtatás ünnepi díszét rendkívül emelni fogják Komárom lelkes hölgyei, a kik szintén készülődnek erre. *Városunk hölgyei bizonyára épp oly kitüntetésben részesítik, Apponyi Albert gróft, mint az országban mindenhol.* Kár hogy oly vendéglő helyiség nincs városunkban, a melyiknek terme karzattal volna ellátva, hol a hölgyek is megjelenhetnének. A gyűlés délután 3 órakor a Kossuth Lajos téren fog megtartatni. Peredi Géza dr. mint a rendező bizottság elnöke falragaszok útján hívja fel a város polgárságát, hogy a gyűlé-

sen legyen ott minél nagyobb számban, legyen ott mindenki, a ki előtt hazája érdeke alkotmánya szent. Fogadjuk hát a vendégeket ünnepélyesen, magyar vendégszeretettel, lobogózzuk fel házainkat, a gyűlésen pedig a város polgárságának méltóságát őrizze meg mindenki. Megemlítjük még itt, hogy a társas ebédre egy részvételi jegy ára 4 korona, igyekezzenek azonban a részt venni kívánók jegyeiket Wassel Gusztávnál mielőbb megváltani, nehogy a vendéglős, készületénél fennakadást szenvedjen, vagyis a késés miatt részt ne vehessenek.

— **Esküvő.** Kedves hirt bocsátunk szárnyra: két szerető szív egyesült. *Girch* József könyv és papirkereskedő ma, szombaton délelőtt vezette oltárhoz *Jókay* Eszti kisasszonyt, *Jókay* Lajos polgártársunk szép és kedves leányát. Az esküvő a Szt. András templomba ment végbe, a melynél tanukként szerepeltek a menyasszony részéről Szloboda János, a vőlegény részéről Berecz Alajos. Az esküvőt a menyasszony házában családi körben lakoma követte. Öszinte szívből zavartalan boldogságot kívánunk az új párnak.

— **A polgári kör közgyűlése.** A „Komárom Városi Polgári Kör” *Peredi* Géza dr. elnöke alatt e hó 9-én élénk érdeklődés mellett tartotta meg évi rendes közgyűlését az Aranyhordó szállodában levő helyiségében. *Peredi* Géza dr. elnök üdvözölve a nagy számban megjelent tagokat s konstátálva a határozatképességet megnyitotta a közgyűlést, ezután felolvasta elnöki jelentését, a mely felöleli a múlt év eseményeit; fenkölt érzéssel és kegyelettel emlékezett meg ebben *Baross* Gábor, a kör alapító elnökének és *Kolbe* Dezső dr. alelnökének gyászos elhunytáról és a kört ért veszteségről. *Pongrácz* Sándor indítványára az elhunytak emlékét és elvülhetlen érdemeit jegyzőkönyvében megörökítette. Megemlékezett tovább a körnek a törvényhatósági bizottsági választás, valamint a függetlenségi eszmék terjesztése körül kivívott sikereiről; különösen kiemelte a kör tevékenységét, melylyel elérte, hogy Komárom városa az ország képviselő házában a nemzeti aspirációkhoz s szabad polgári meggyőződéséhez híven van képviselve, a mi legfőbb és első sorban a kör hazafias érdeme. Midőn ezért elismerését fejezte ki, azon reménnyel zárta be jelentését, hogy miként a múltban, úgy ezental is méltó képen fogja képviselni és érvényesíteni a kör a legszebb polgári erényeket a haza és Komárom város érdekében. A hazafias érzéstől áthatott jelentést lelkes éljenzés közt örömmel vette tudomásul a közgyűlés. Nagy örömmel fogadta a közgyűlés az új tagbejelentéseket s a közel ötven új tagot egyhangulag felvette. A múlt év zárszámadásait jóváhagyta s a felmentvényt a számadóknak megadta. Ezután a tisztikar választására tért át, a melynek eredményeként elnökké: *Peredi* Géza dr.; alelnökök: *Boldoghy* Gyula és *Hirány* György; jegyzökké: *Nagy* Ferencz dr., *Berinke* Bálint, *Szabó* Kálmán dr. és *Pathó* Flóris; penztárnokká: *Schnell* Béla, ellenőrré: *Csendes* János, körgazdává: *Salamon* Zsigmond, könyvtárnokká: *Szénássy* János egyhangulag megválasztattak. Megválasztottat tovább a számvizsgáló bizottság és a 24 tagból álló vezérbizottság. A f. évi költségvetést szintén megállapította a közgyűlés. *Peredi* Géza elnök az indítványok során, tekintettel a politikai viszonyok nagy átalakulására kéri a közgyűlést, hogy a kör czimét változtassa meg s vegye fel a „*Komárom városi függetlenségi kör*” nevet. A közgyűlés az indítványt általános helyesléssel fogadta s alapszabályait ez értelemben módosította. Ugyancsak az elnök indítványára kitörő éljenzés közt igaz lelkesedéssel *Kossuth* Ferencz mellé *Apponyi* Albert gróft, az országos függetlenségi párt egyik nagy nevű vezérét és *Szász* József városunk országgy. képviselőjét díszelnökké választotta. Több fontos indítvány tárgyalása után köszönetet szavazott a közgyűlés *Peredi* Géza dr. és *Boldoghy* Gyulának s ezzel bezárult.

— **Nyugalmazott táblabíró.** A király Gnóth István győri kir. ítélőtáblai bírónak saját kérelmére leendő nyugdíjazását megengedte s ennek folytán őt az igazságügyminister e hó elsejével nyugdíjazta.

— **Dalárda estély.** Vissza tértek azok a szép idők, a mikor a Dalárda mulatságai voltak társas életünknek legkedvesebb találkozó helyei, a mikre mindenkor kedvesen emlékszik vissza mindenki. A vasárnap megtartott második dalegyesületi estélyen díszes és előkelő közönség jött össze s az a vidámság ujlott fel, a mely régen oly vonzóvá tette a Dalárda mulatságait. Az estélyt a működő kar hangversenye nyitotta meg Molecz Tivadar karnagy vezetése alatt s három darabot adott elő. Lányi Ernő négy eredeti dala (Rám borult . . .) Hoppe Rezső magyar dal-sorozata (Estét harangoznak a toronyba . . .) és „Daloljatok” cz. pályanyertes férfi négyese arattak teljes sikert s a közönség tetszése kísérte a működő kar előadását. A műsor után Lázár József jeles zenekara rázendítette a talpalát valót és megkezdődött a táncz. Az estélyről elmondhatjuk, hogy szépen sikerült és a Dalárda régi emlékeit varázsolta vissza.

— **Áthelyezések a lelkesi karban.** A győri püspök Borossay József kisbéri káplánt Szanyba helyezte át, helyét Horváth János bányai káplán foglalta el; Horváth Gábor mocsai káplánt Bányogra rendelte, helyébe pedig Varga János himódi káplánt.

— **Sport közgyűlés.** A Komárom városi és megyei Sport egyesület Csepri Dani elnöke alatt e hó 7-én rendkívüli közgyűlést tartott, a melynek egyedüli tárgyát, az egyesület helyiségével szomszédos kert megvétele képezte. A közgyűlés egyhangulag elhatározta a kert megvételét, a melynek parkírozásával az egyesület helyisége nyer kibővítést.

— **A legényegylet mulatsága.** A komáromi kath. legényegylet e hó 16-án vasárnap saját egyleti helyiségében társasjátékkal, tekeversenyyel, világpostával, konfetti és serpenyű-csatával egybekötött nyári mulatságot rendez. Belépti díj: Személy-jegy 80 fillér, család-jegy 1 kor. 60 fillér. A mulatság délután 4 órakor kezdődik, a mely igen sikerültnek ígérkezik.

— **Nyugdíjazás.** A vármegyei jegyző nyugdíj választmány Pályi József dunai káplán jegyzőt július 15-től kezdve nyugalomba helyezte és részére 1164 korona nyugdíjat állapított meg.

— **Uj szakegylet.** A komáromi borbély és fodrász segítők június hó 27-én megalakították a magyarországi borbély és fodrász segítők szakegyletének fiok csoportját. Ugyancsak ezuttal elnök: Vidinszky Géza, jegyző: Kerbler József, pénztárnok: ifj. Mészáros Pál, ellenőrré: Dosztál Ignác, választották meg, míg az egylet választmányára Zsivolicz József, Paulovich Károly, Kuzen Ferenc és Mészáros István tagokból alakult meg.

— **Névmagyarosítás.** A belügyminister Maczkó Bálint ipolysági illetőségű tatabányai lakos valamint kiskoru gyermekei, Mariska és István családi nevének „Mészáros”-ra leendő átváltóztatását megengedte.

— **Bölcsesség a városházán.** Nem böhözet akarunk írni, ne is mosolyogjon az olvasó, hogy ilyenről még beszélni is lehet; nagyon komoly dolog az, a mi tollunkat mozgásba hozza. Igenis van bölcsesség a város házában; igaz ugyan, hogy kevés bölcsességgel kormányozzák a világot, de hát nem is az e fajta bölcsességből van valami nálunk, hanem egészen más fajta bölcsesség az a mi megtölti a koponyákat, olyan forma, mint a milyennel Párisban tisztos kupak tanácsa dicsekedhetik. Evvel a különös fajta bölcsességgel intézik el nálunk a városházán a polgárság ügyeit. Hogy a városházán a polgárság akarata és óhaja mit ér, azt már az egész világ tudja, hogy a polgársággal ellentétbe helyezkednek nagyon ismeretes, a polgárság joga: az „schmarn” a polgár maga

nem egyéb, mint közönséges adófizető alany, a melyik ló, fut, fárad, izzad és bőséges fizetéssel látja el, ajándékokkal lepi meg a jó urakat és kedvteléseire kiforgatja a zsebeit. De most újabb jeleit kaptuk annak, hogy a polgárság pénzén előállított dologhoz a polgárságnak semmi köze. A függetlenségi párt gyűlésének megtartására ugyanis a rendező bizottság a régi rácztemető helyét, az iskolai játszó térnek berendezett teret kérte és ne is csodálkozzon rajta senki, a városházánál át nem engedték, azzal a naiv indokolással, hogy az ültetvényeket a polgárság megroggálná, noha a rendezők a rend fentartásáért felelősséget vállaltak volna s kordonnal meg lett volna óva az ültetvény. Pedig hát a rácz temetőt a polgárság pénzén rendezték be, 2000 forintot szavazott rá meg a közgyűlés, de benne lehet vagy 20000 forintban, hogy miből költötték el ezt a pénzt és hogy hol kapták rá a felhatalmazást azt nem tudjuk, de hogy a polgárságot kizárják onnan azt sem értjük. Mérnöki szakvéleménytől tették függővé az átengedést, ez azonban nem javasolta. Hát küldték volna ki a város gazdát, a csészt, vagy kérdezték volna meg a kertészt, az majd megmondta volna, hogy semmi kárt nem szenvedett volna a tér, de ne a mérnököt küldjék ki! Katonai parádéra bezzeg el tud a város költeni 2000 forintot, de a mikor a polgárság előkelő vendégeket fogad, a gyűlés megtartására nem engedik át az óriási költséggel berendezett teret. Ebből láthatja a polgárság, hogy miként bannak vele. Közönséges polgári ésszel alig lehet megérteni, hogy a város házában még most sem látják be az idők változását, és azt hiszik, hogy a polgárság csak arra való, hogy fizessen.

— **A ker. betegsegélyző pénztár közgyűlése.** A komáromi kerületi betegsegélyző pénztár mult vasárnapra kitűzött közgyűlése határozatképtelenség miatt nem volt megtartható. Az újabb közgyűlés e hó 23-ára tűzött ki. Minthogy a pénztárnak ugyszólván létkérdése forog fenn, azt hisszük a tagok nagyobb érdeklődést tanúsítanak a közgyűlés iránt. Az iparos érdekek ennyit csak megérdemelnek.

— **Jegyzőválasztás.** Héreghen július 6-án ejtették meg a jegyző választást, melynek eredménye szerint Rezsák Géza tóvárosi adóügyi jegyző választatot meg Szentmiklóssy Szilárdal szemben szótöbbséggel.

— **Üdvös rendelet.** A város rendőr kapitánysága rendeletileg figyelmezteti a lakosokat a száraz évszakban a tűzbiztonság körül szükséges intézkedések megtételére. Egyben felhívja a háztulajdonosokat, hogy a gyalogjárót naponta kétszer öntöztessék fel. Nagyon helyes a figyelmeztetés, de szükséges hogy a végrehajtás foganatosítását is ellenőrizze a rendőrség, mert különben, mint a tapasztalatok igazolják csak a papiroson marad. Együttal kiterjeszthetné a rendőrség figyelmét arra is, hogy a nyílt bözös csatornákat a város tisztasága és az egyes házakból a szennyes folyadékot ne eresszék az utcára. Büntesse meg már egyszer a rendőrség a várost is, de azokat is, a kik a forró nyári napokban a szennyes folyadékokat az utcára eretik és ezzel megfertőztetik a levegőt. A rendőrség figyelmét kérjük fel, mert a városi hatóság többi ágazatához hiába beszélünk, azok a közönség érdekei iránt érzéketlenek.

— **Pályázati felhívás.** A siketnémák budapesti állami intézetének első osztályaiban a legközelebbi tanévre 30 új növendék fog felvételt. Ezen kívül felvételt nyernek a megfelelő felsőbb osztályokba oly siketnémák is, a kik eddig valamely vidéki intézetben tanultak ugyan, de a kiknek szülői időközben a székesfővárosba, vagy annak környékére költöztek. Végül felvétetnek a felsőbb osztályokba olyan gyermekek is a kik népiskolai tanulmányaik közben siketültek meg s a kik az intézetben a beszédnek szájáról való leolvasását tanulják meg. Első sorban a Buda-

pesten s az annak környékén levő községekben lakó siketnémák vétetnek ugyan fel, de másodsorban felvételt nyernek az ország bármely helyéről folyamodó olyan siketnémák is, a kik az évi 200 kor. eltartási költséget egészben, vagy legalább részben biztosítani tudják. Pályázati határidő július 25. Részletes tájékoztatást és felvételi nyomtatványokat díjtalanul küld az intézet igazgatósága. (Budapest, VIII., Mosonyi-u. 8. szám.)

A víz mint a gyomor- és bélbetegségek óvószere. Mindenki tudja, hogy a Karlsbadban és Marienbadban gyógyulást kereső gyomor- és bélbeteg legnagyobb kontingensét magyarok alkotják. Ennek oka pedig az hogy a magyar konyha igen izletes, de meglehetősen nehezen emészthető táplálékokkal látja el fogyasztóit, továbbá az, hogy a magyar ember az étkezés után boritalhoz van szokva, a bor pedig a zsíros ételek emésztését gátolja. A táplálkozás ezen betegségre vezető hátrányait az ivóvíz van hivatva kiközösíteni. Erre azonban a víznek tisztának, jónak és olyannak kell lennie, hogy a táplálékot az emésztéshez kellően előkészítse. Közismert dolog, hogy e célra a mohai Ágnesforrás a legelső sorban felel meg, mert nem csak kitűnő oldószere a tápanyagoknak, hanem alkalikus víz lévén, tiszta is, a gyomrot az emésztő nedvek elválasztására alkalmasan izgatja s kellemes ízű bor ital. Háztartások nagy üvegekben a mohai Ágnesvizet különösen olcsón szerezhetik be.

Felelős szerkesztő: **Berinkei Bálint.**
Nyomatta a kiadótlajdonos: **Pannónia** könyvnyomda.

Nyílt-tér.

MIT IGYUNK?

hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a **természetes szén-savas** ásványvíz erre a legbiztosabb óvószere. Elsősorban a **MOHAI**

Á G N E S -

forrás mint természetes szénsavdús ásványvíz, föltétlenül tiszta, kellemes és olcsó savanyúvíz; dús szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvszer fertőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógyszernél fogva kitűnő szere a legkülönbözőbb **gyomor-, légső és húgyszervi betegségeknek.** Azért tehát

<p>Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha gyomor-, bél- és légsőhuruttól szabadulni akarunk.</p> <p>Dr. Kéty.</p>	<p>Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha étvágyhiány és emésztési zavarok állanak be.</p> <p>Dr. Gebhardt.</p>
<p>Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha a vesebajt gyógyítani akarjuk.</p> <p>Dr. Kövér.</p>	<p>Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha a májbajoktól és sárgaságtól szabadulni akarunk.</p> <p>Dr. Glass.</p>

Háztartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden **kétes értékű mesterségesen szén-savval telített** víznél, sőt a szódavíznél is **olcsóbban adja**, hogy az **Ágnes-forrás vizét** a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse.

KEDVELT BORVIZ.

Kapható minden fűszerüzletben és elsőraugu vendéglőben. Főraktár:

ZIEGLER ALBERT urnál,
ugyanitt ingyen kapható az **Ágnes-forrás** díszes kivitelű ismertető füzeté.

Rikkancsok a legmagasabb díjazás mellett felvételt a **"Pannónia"** könyvkereskedésben.

Rikkancsok!

HUBERT J. E. POZSONY

csász. és kir. udvari szállító.

— Különlegességi jegy: —

GENTRY CLUB

a Budapesti Országos Kaszinó pezsgője.

Pénzkölcsönt

közvetítünk földbirtokra és pedig:

75 év alatt leendő visszafizetésre	2 0/0-ra,
65 " " " "	2.25 0/0-ra,
50 " " " "	2.45 0/0-ra,
40 " " " "	2.70 0/0-ra,
30 " " " "	3.05 0/0-ra,
20 " " " "	3.83 0/0-ra,
10 " " " "	6.25 0/0-ra,

félévenkénti tőke, kamat törlesztésre, minden előleges költség nélkül.

Törlesztéses kölcsönök ajánlunk házakra, telkekre és építkezésre 10—65 évi lefizetésre, II—III-ik helyre is.

Személyhitelt: kereskedőknek, tanítóknak, iparosoknak stb. katonai tiszteknek házassági ovadékra is.

Tiszteletdíj kölcsönt 10—25 évi időtartamra, fizetés, vagy nyugdíjra leendő előjegyzésre kérés nélkül.

— Czimünk: —

„BUDAPESTI HITELFORGALMI INTÉZET“

VIII., Kerepesi-ut 69. II. em. 40.

(Csakis válaszbélyeggel ellátott levelekre váiaszolunk.)

Jó és olcsó, ideális és egyetlen a Mária Joseph park közelében

Remek kilátás a park, tó, sziget, hid, barlang vizesés stb.-re. Tiszti szállások. Villanyos megállóhely Fácán-utca sarkán.

A párisi kiállítás aranyéremmel kitüntetve.

Alapított 1886.

Kitűnően belőtt

vadászfegyverek; biztos ön-
szabályozott és jól hordó szoba-
revolverek (Flaubert) jól és olcsón szállít.
és kerti fegyvereket

Földesi L. puskaműves

Budapest, IV. Múzeumkörút 3.
Régi fegyverek újabb kiállítások, javítások olcsón.
Aranyérem ingyen.

Ne vegyen
czimbalmot

vagy
harmoniumot

míg
Reményi Mihály

műhangszerész
legjobb képes ajándékokat
át nem olvasta, mely ingyen
és bérmentve küldetik.
Budapest, Király-utca 48/1. sz.

MEGHIVÓ.

A komáromi kerületi betegsegélyző pénztár

1905. évi július hó 23-án d. u. 2 órakor

a városháza nagytermében

rendkívüli

közgyűlést

tart, melyre a közgyűlés tagjai azzal hivatnak meg, hogy tekintet nélkül a megjelentek számára, fog határozat hozatni.

Komárom, 1905. évi július hó 12.

Dörnhöfer Károly,

titkár.

Pongrátz Sándor,

elnök.

Tárgy:

Az alapszabályok 9-ik §. 4-ik és 11-ik §. c) pontjának módosítása.

Mihez tartás végett közöljük Komárom sz. kir. város rkapitányi hivatalnak rkp. 905. sz. alatti felhívását, melyet a komáromi ker. betegs.-pénztár igazgatóságához intézett. 4954.

4954. sz.
rkap. 1905.

Komárom szab. kir. város rendőrkapitányi hivatala.

A nagyméltóságú kereskedelmi m. kir. miniszter ur 18860/905. szám alatt hozott határozatával a komáromi kerületi betegsegélyző pénztárnak válságos helyzetéből való kibontakozása tekintetéből a járulék százalékának kettőről háromra való felemelését s ennek újbóli megtagadása esetén a pénztárnak hatósági kezelésbe leendő vételét elrendeltetvén, e rendeletben foglalt utasításhoz képest felszólítom a pénztárt, hogy a folyó évi július hó 23-ik napjára már kitűzött közgyűlésen a járulék százalék felemelése tárgyában ezen rendeletnek megfelelőleg hozzon újabb határozatot, — mert ha a százalék felemelést ezuttal is megtagadná, a pénztárnak hatósági kezelésbe vétele iránt haldéktalanul intézkedem s egyidejűleg a járulékokat a rendelethez képest kettőről háromra leszek kénytelen felemelni.

Komárom, 1905. évi július hó 15

Sárkány Ferencz

r.-főkapitány.

Iszákosság nincs többé!

Kivánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy csomag Cozaporot.
Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartozkodásról, mert csodálatos ellenzavessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejtí, mi okozta javulását.

Nemrégiben egy fiatal asszony nekünk körülbelül a következőt mesélte: „Igen én is használtam ezt a remek szert a férjem tudta nélkül és hála Istennek teljesen segített rajta. Jó férj volt józan állapotban, de sajnos, majd mindig részeg volt. Folytonos félelem, aggodalom, kétségbeesés, szegény, becsatlenség és szegénység közepette éltem. De minnek is meséltem volna el másoknak? Nem csodálatos-e igazán, hogy egy asszony a dolgot saját maga ekép irányítsa s otthonát, gondterhes tüzhelyét örömpalotává tudja varázsolni.“

Coza, a családok ezreit békítette ki ismét, sok, sok ezer férfit a szegény és becsatlenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Tömegek fiatal-embert a jó utra és szerencséhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják egy próba adagot díjmentesen küld, hogy így bár ki is meggyőződhesen biztos hatásáról. Kezelszünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

GOZA INSTITUTE (Dept. 101.) 71., High Holborn, London, W. C., ANGLIA.
(Levelek 25 fillér, levelező-lapok 10 fillérre bérmentesítendő.)

TANONCZOK
felvételnek a
PANNONIÁBAN.

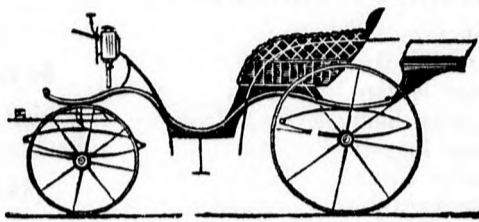
ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy több évi tapasztalataim révén abba a kellemes helyzetbe jutottam, hogy

üzletemet megnagyobbitottam.

A n. é. közönség legpontosabb és leggyorsabb kiszolgálása mint eddig, úgy ezután ezen megnagyobbitott üzletemben is legfőbb törekvésemet fogja képviselni.

Megnagyobbitott üzletem folytán elvállalok bárminemű

a kocsigyártás terén szükséges javításokat illetőleg megrendeléseket a legegyszerűbb munkától a legfinomabbig.

Időközönként különböző mintájú új kocsikat is készítek, a melyekről mindenkor 1 évi jótállást vállalok.

A midőn megköszönöm az irántam eddig is tanusított jóakaratot és bizalmat, felkérem a n. é. közönséget, hogy a jövőben is tüntessen ki b. jóindulatával.

Magamat a n. é. közönség b. pártfogásába ajánlva

tisztelettel

Kelemen Lajos

kovács és kocsigyártó

Gazda-utca 685. szám.

Vezérszó : Minden darab szappan a Schicht-névvél tiszta és ment káros alkatrészekből.

Jótállás : 25.000 koronát fizet Schicht György cég Aussigban bárkinek, a ki bebizonyítja, hogy szappana a „Schicht” névvél, valamely káros keveréket tartalmaz.

Schicht-szappan!

(„Szarvas” vagy „kulcsszappant”)

a legjobb és használatban a legolcsóbb!

Ama nagyszerű, hatályos tisztító erő, valamint ama kiadóság a melyet **Schicht-szappannál** észlelhetünk, lágyága és teljes tisztasága, azon különös gyártási mód eredménye, a mely a nyersanyagok feldolgozásánál a legnagyobb pontosságon alapul. A nyersanyagok nagyrészt saját művekben állítatnak elő.

Milliószor kipróbálva és kitűnőnek bizonyult!

AZ „IMPERIAL” gummi sérvkötő az egyetlen,

mely szolid kivitelben egyesíti magában az összes sérvkötők etőnyeit. Rendkívül tartós, ruganyos gummiöv, tollkönnyű palettával, mely minden sérvet könnyen zár és éjjel nappal viselhető s igen olcsó.

Darabja 5 frt. kétoldalu 10 frt. — Szétküldés bérmentve! — **Kapható a föltalálónál: PAPP LÁSZLÓ „Arany Kereszt” kötszertárában.** Budapest, VI. ker.

Andrássy-ut 76. szám.

Ugyanott mindennemű óvszerek kitűnő minőségben 2, 3, 4, és 6 forintért tucatonként kapható.

Törv. védve.

SUDIN az egyedüli biztos szer,

kez és lábizzadás ellen.

Jóságáért a készítő felelősséget vállal.

Ára ecsettel 1 korona.

Egyedüli készítő: **Nagy Kálmán** gyógyszerész Nyiregyházán.

Komáromban kapható kizárólag: **Németh János** cipész üzletében.

Vigyétek el híret széles e világba ki bütykös, tyukszemés, izzad keze lába az csak „Sudint” vegyen, nem vette hiába, mert nem izzad többé, ha egyszer használta.

Nagy megtakarítás harisnyákban.

Üzletmegnyitás.

Van szerencsém Komárom és vidéke m. t. közönségének szíves tudomására hozni, hogy **Komáromban, Nádor-utca 155. szám alatt. 1905. évi május hó 1-től** kezdve, egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelően felszerelt

műszerész üzletet nyitottam

Elvállalok varrógépek bárminemű javítását, kerékpárok mintá szerinti épi eset, telefon berendezéseket, zománczásokot és nickelzéseket, valamint minden szakmába vágó dolgokat.

Állandóan nagy raktárt is tartok varrógépek, kerékpárok és mindennemű villanyvilágítási és házi telefon felszerelésekből.

Ugy a fővárosban, valamint a külföldön huzamosabb időn át szerzett tapasztalataim folytán abban a helyzetben vagyok, hogy t. megrendelésemet mindenkor a legpontosabban, kifogástalanul és gyorsan kielégíthessem.

Amidőn tehát a t. közönség támogatását kérem vagyok

teljes tisztelettel

Albrecht Antal

műszerész.

Jorgó János óras,

gyári raktár; Wien III/4. Rennweg Nr. 75/B.

Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztrált árjegyzéket ingyen és bérmentve megkaphassa, olcsó bevásárlás céljából. Az üzleti eljárás szigorúan tisztességes, rászédés teljesen kizárva.

Órajavítási műhely.

Mindennemű zsebórába új rugó behelyezése 40 kr.

Minden vásárolt vagy javított óráért kezességet vállalok.

Kivonat a nagy árjegyzékből:

7787. sz. legolcsóbb, legjobb etrapász óra nikkeltokban, 3F óra jár.	2.30	és feljebb
8039. sz. val. ezüst pánczél-láncz 11 gr. frt.	2.—	
7858. sz. ezüst remontoir, dupla fedelű frt.	5.—	
7889. sz. inga óra ütőművel, 2 súlylyal, 130 cm. magas.	11.50	
7929. sz. jó ébresztő-óra	1.20	

Szíveskedjék nevemre és házszámomra 75/B gondosan figyelni!

Posta rendelések azonnal szállíthatnak.

Első rendű salámi kilója . . . 2 forint.
Süritett málna szörp (Himpér) kilója 75 kr.
Valódi tiszta borovicska 1 L. üveg 1 frt 10 kr.

ajánlja készpénzfizetés mellett

Gulyás Zs.

fűszer, csemege, bor, ásványviz, festék kereskedése.

— Egy jó házból való fiú tanulóul felvétetik. —

— Solid és pontos kiszolgálás. —

A miniszteri határozattal
hatóságilag engedélyezett.

"ÉRTESÍTŐ" iroda

Budapest VI. Szondi-u. 28

Eszközöl és közbenjár mindennemű katonai, illetőségi, honosítási, házassági, közigazgatási és kölesön ügyekben. —
Értesítéssel díjtalanul szolgál, levélbeli megkeresésekhez válaszbélyeg melléklendő.

"VERITAS" inform. Részvény-Társaság
Budapest, Andrassy-u. 6. sz.
feltétlenül megbízható információkat ad, személyi, (előélet, jellem stb.) családi és vagyoni viszonyokról. Egy tudakozódás ára K. 4.30

K é r e l e m

a nagyérdemű építető közönséghez.

Elvállalok bármilyen építkezésekhez szükséges tervek, költségvetések, valamint műleírásoknak teljes elkészítését úgy helyben, mint vidéken. Ugyszintén bármilyen új épületek mindennemű átalakítását s renoválását a legutányosabb árak mellett kifogástalan elkészítést mindennemű munkálatokkal együtt felöltség mellett.

Fő törekvésem az, hogy becses megbízóimat a legjobb munkával kielégíthessem. A nagyérdemű közönség becses bizalmát kérve vagyok mély tisztelettel

Ósz József

okl. kőműves mester és vállalkozó.
Tó-uteza 1325. szám.

Még eddig nem létezett!

Legalkamasabb karácsonyi és újévi ajándék.

Legalkamasabb karácsonyi és újévi ajándék.

Egy valódi horgony járásu rem. óra 36 óráig jár egy felhúzásra, világitó email számlappal, 3 f 80 k Egy kínai ezüst lánc 80 kr. és egy magyaras állásu valódi tájték pipa 5 évi jótállással f. 1.40 mind a három tárgy együttvéve, a postaköltséggel együtt **5 frt 50 kr.**

Nem tetszés esetén a pénz visszaküldetik. —
Elvem, nagy forgalom, csekély haszon.
Szétküldési raktár:

Kormos Béla
műórás- és ékszerész.
BUDAPEST, VII. István-ut 28.

Tej-termékeket

teavaját, turót, vásárol nagy összeköttetésekkel bíró zsiradék-áru ügynökség.

Szives ajánlatokat kér

A. Schanail, Wien, XVII.
Hauptstrasse 67.

E l t ü n t . (Bűnügyi regény)

13.

A bankár apró, sötét szeméit könyvelőjére szegezte, mintha minden gondolatját akarta volna ki fürkészn.

„Igaztalanul vádolja Vizzayt,” szölt tettetett nyugalommal. „Ha Vizzay mintegy kényszerült is gazdag leányt elvenni, úgy ez még éppenséggel nem zárja ki, hogy azt a leányt, a kit ol-tárhoz vezet, őszintén szeresse! — Azután meg, miféle összefüggés lehet az ön gyanítása és Vizzay eltűnése közt. Ön máskor élesebben és helyesebben szokott gondolkozni.”

„Csak gyanításomnak adtam kifejezést,” felelt a könyvelő.

„Helyes, ámde még gyanításoknál nem szabad oly dolgokat egymással összekötni, melyek semmiféle vonatkozásban nem állanak.”

„Valami vonatkozás mégis foroghat fenn,” veté ellen a fiatal ember. „Ha Vizzay báró netán megtudta volna, hogy kevesebb vagyon vár rá, mint a mennyire számított?”

A bankár e szavaknál láthatólag összerezzent. Szemei még jobban összecukódtak, ám azért mégis előbbeni élességgel irányította azokat az előtte álló Marokira, miközben igyekezett teljes nyugalmat színelni.

„Nem értem önt,” mondá azután. Intézte el még ma e leveleket, mert sürgősek.

Ilyeténképpen a beszéd fonalát hirtelen elszakítva, íróasztala elé lépett.

Maroki még néhány pillanatig ott maradt, a mint azonban látta, hogy főnöke reá se tekint, távozott.

A bankár, karjait keresztbe fonva, fel és alá járt a szobában. Könyvelőjének szavai mély benyomást tettek reá, nagy izgatottságot keltek benne, mert ugyanazok az aggályok már előbb is nyugtalanították, bármiként is igyekezett azokat elfojtani.

Azzal a gondolattal vigasztalta magát, hogy üzletének jelenlegi állapotát és pénzügyi viszonyait senki sem ismeri. Az egész város dúsgazdagnak tartotta, a tőzsdén teljes, korlátlan bizalommal viseltettek irányában, — e nélkül üzleté rég megbukott volna. Kítől tudhatta tehát meg Vizzay, hogy pénzügyi viszonyai ziláltak?

Csak egy ember volt, akinek megengedte, hogy betekintést vehessen üzletének viszonyaiba — ez Maroki. Mi érdeke lehetett Marokinak, hogy őt elárulja? — Haragudott reá inéni nyílt, merész szavai miatt, de mégse tételezhette fel róla, hogy üzleti viszonyairól csak egy czélzást is tehetne idegenek előtt. Ősmerte őt évek óta s tudta, hogy megbízhat benne.

Megbánta, hogy ily rövidesen elutasította a fiatal embert, — az eszeség azt parancsolja, hogy jó barátságban maradjon Marokival.

Ismét behívta.

„Maroki úr,” mondá és hangja igen nyájas volt“ az imént közölte vélem véleményét, s noha hangsúlyozta, hogy azt indokolni nem tudja, mégis kellemetlen, — nagyon kellemetlen volna nekem, ha azt mások előtt is nyilvánítaná. Tudja, hogy valamelyik idegen a véleményt már mint tényt adja tovább, egy harmadik még ki is bővíti, s könnyen megeshetik, hogy mindebből néhány nap mulva már csinos história kel szárnyra, mely szerint Vizzay azért vonult vissza és nyakra-főre elutazott, mert megbuktam.”

Mosolyogva mondta ezt, de azért meglátszott rajta, hogy mosolya erőltetett.

„Senkivel sem beszéltem még erről és nem is fogok beszélni,” válaszolt Maroki.

„Tudom, tudom,” folytatta Asztalagi. „Csak figyelmeztetni akartam, hogy mások előtt vigyázatos legyen beszélgetéseiben, míg minden ki nem derül. Még magam előtt is rejtély az egész — megoldhatlan rejtély. A rendőrkapitány megígéri, hogy csakhamar nyemra fog akadni, ámde meg vagyok győződve, hogy ezt csak megnyugtatósom végett teszi, fogadni mernék, hogy az eltűntről még a legcsekélyebb nyoma sincs. — Nyugodtan bizom tehát az ön elővigyázatában és okosságában.”

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására adni, hogy a Nádor-utca 155. sz. alatti évek óta fennálló jöbi nevű **nyereg és szíjgyártó üzletemet** ugyancsak a **Nádor-utca 163. szám alá** (Komáromi Első Takarékszövetkezet és Fráter-féle stúdium mellé

áthelyeztem.

A midőn még megemlítem, hogy üzletem a legmodernebb alapon lett átalakítva és megnagyobbítva, bátorodom egyúttal a n. é. közönségnek **saját készítményű lószerszámaimat és polgári ügyintéző elírás szerinti nyereg szereimet** ajánlani, a melyekből **állandóan nagy választékom** van.

Utazó bőröndök, szép kivitelű vadászcizmek, bőr díszmunkák, ostornyelek, lovaglövesszők, agarászostorok, lovaglóbottok, mindenféle istállószerek, kocsi-, szerszám- és nyeregtisztítók, Kvizda Fluid, Flanel, Vizes Bandazsni stb. s minden fajta boka-, térd- és lábszárvédők, továbbá az összes szakmába vágó cikkek állandó nagy raktára.

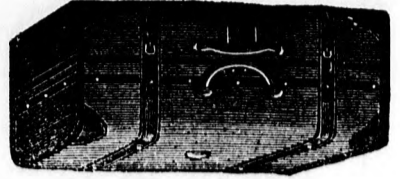
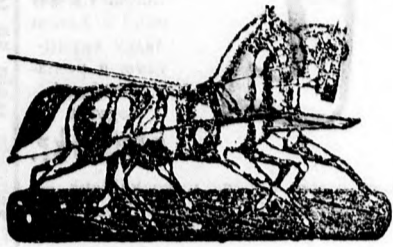
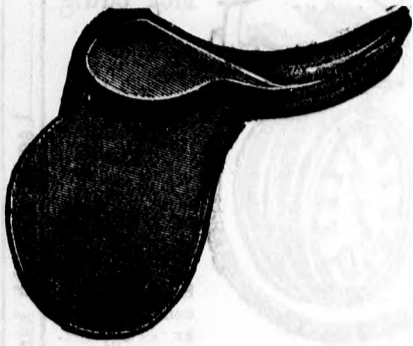
Vidéki levélbeli rendelések, ugyint mindenféle szakmába vágó javítások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küldök.

LENHARDT MIHÁLY

szíj- és nyeregyártó.

Komárom, Nádor-utca 163. sz.

FARKAS GYULA

vegytisztító.

KOMÁROM. — TATA.

Főüzlet: Nádor-utca 163.

Műhely: Br. Eötvös-u. 495.

Fióküzlet: TATA, Fürdő-u.

Gőzerőre berendezett vegytisztító és mosoda. Vidékről hozzám küldött 5 kg. csomagot bérmentve küldök vissza

Elvállal minden e szakba vágó tisztítást és festést.

Dr. Dreiszker J.

vizgyógyintézete

és szanatóriuma

Kőszegen (Vas megye)

Gyönyörű fekvésű. Egész éven át nyitva. Állandó orvosi felügyelet; igen jutányos ár; kitűnő ellátás. Legszébb gyógyeredmények. Prospektus ingyen és bérmentve.

156 féle komáromi képeslap 156

Kapható a „Pannoniá”-ban Baross-u. 71.

90 Minden órajavítás **krajczár!!**

2 évi jótállás mellett.

Vidéki javításokat pontosan eszközölk.

KORMOS BÉLA, műórás.

BUDAPEST, VII, István-ut 28.

Odanyújtotta Marokinak a kezét.

Ez megismételte előbbi ígérését.

A bankár leányához ment, kit még aznap nem látott. Kötelességének tartotta, hogy őt minden nap megvigasztalja, bárha Margit erre a vigasztalásra nem szorult. A bizonytalanság folytonos izgatottságban tartotta ugyan, de azért vélegénye vesztesége fájdalmat nem okozott neki. Ellenkezőleg, szabadabban lélegzett fel, bár ezt apja előtt elpalástolta, nehogy bánatát fokozza.

A bankár nem találta odahaza Margitot, mert édes anyjával sétált, hogy kissé szórakozzék. Eppen kilépett leánya szobájából, a mikor elébe került a rendőrkapitány, láthatólag izgatott állapotban. A bankárt ez az izgatottság a különben higgadt és nyugodt természetű tisztviselőnél kétszeresen meglepte.

„Néhány perczig beszélnem kell önnel,” fordult a kapitány Asztalagihoz. „Természetesen négyszem közt.”

A bankár szó nélkül a legközelebbi szobába vezette.

„Mi ujság?” kérdezé kíváncsian.

„Oly ujságot kell önnel közölnöm, mely önt valószínűleg meg fogja rendíteni, melyet azonba még sem titkolhatok el ön előtt,” válaszolt Menyhért, „már nem szenved kétséget: Vizzay bárót megölték.”

„Mindenható Isten!” fakadt ki a bankár. „Oh, gondoltam mindjárt! Már feljelentésem alkalmával mondtam ezt önnek, — hiszen nem lehetett más ok az eltűnésre! Előre láttam és még is hatalmasan megrendít ez a hír, mert daczára aggályaimnak még mindig reménykedtem.

„Én sohasem hittem mást,” jegyzé meg Menyhért, „most pedig már bizonyos.”

„Megtalálták a holttestét?” szakítá félbe Asztalagi.

„Nem — még nem. Embereim most keresik és nem kételkedem, hogy meglesz — még ma. Ám egy másik jeltől feltétlenül lehet következtetni, hogy Vizzay életét bűnös kéz oltotta ki.”

Kimerülten leült egy székre.

„Ez a história alaposan elfárasztott az utóbbi napokban,” folytatta.

„Mégfogadtam, hogy kiderítem ezt a rejtélyes esetet, s tudtam, hogy sikerülni fog,” mondá öntudatos mosolylyal. „Természetesen legelőbb a városban nyomoztam; rendszeresen kell eljárni ilyen ügyben, ha célhoz akarunk jutni. Ma reggel embereim egyike a város előtti erdőben, a folyó partján egy kalapot talált. A kalapban ez állt: Vizzay Hugó báró.”

„A báró kalapja volt,” szakítá félbe a bankár, a ki sokkal türelmetlenebb volt, semhogy a rendőrkapi-

tány elbeszélését nyugodtan végighallgathatta volna.

„Bizonyára, ez az ő kalapja volt,” folytatta Menyhért. „A kalapon még tisztán ki lehetett venni a véryomokat. Ez volt az első kézzelfogható nyom az eltűntről, azután a közelben tört talált a detektív, majd lábnyomokat, melyek a folyóhoz vezettek.”

„Meggyilkolták és azután a folyóba dobták,” vágott közbe Asztalagi türelmetlenül és izgatottan. A kapitány helyeslőleg bólintott.

„Igy lesz,” válaszolt. „A jelek mind erre vallanak.”

„S a meggyilkolt holttestét még nem találták meg?” kérde a bankár.

„Még nem! Embereim keresik. A vízben sohasem lehet bizni, némely hullát sok kilométerre elsodor, másikat meg hosszabb időig visszatart medrének mélységében ugyanazon a helyen. Külömben azonnal intézkedtem, hogy néhány halász segédkezzék embereimnek a kutatásban, — ezek az emberek jobban ismerik ki magukat a víz titkaiban.”

„Kicsoda — ki követhette el ezt a rémséges bűntettet?” kiáltott fel magából kikelve a bankár.

„Ez egy másik, nekem legfontosabb kérdés,” mondá a kapitány. „Ez a kérdés vezetett engem önhöz. Nincsen gyanuja senkire?”

A bankár gondolkozott.